

*Bilag til Skrivelse af 10. Januar 1930 til Statsminister
Staaning fra Kontorchef Emil Krogh.*

**Afskrift af Kontorchef Kroghs Skrivelse
til Rigsadvokaten af 2. December 1929.**

Ved Mødet den 29. November stillede Hr. Rigsadvokaten mig — i Relation til „Cyrus“-Sagen — nogle Spørgsmaal angaaende de Principper, hvorefter Sager fra Søfartskontoret *positivt* forelægges for Departementschefen.

Til den Besvarelse, jeg gav, ønsker jeg at føje nogle yderligere Bemærkninger.

Det bærende Princip er for hele dette Forhold den absolutte Loyalitet, det vil sige at Kontoret forelægger for Departementschefen, eller holder denne underrettet om, *principielt vigtige Sager*. Hvad der maa komme ind under dette Begreb følger i mange Tilfælde af sig selv, medens det i andre Tilfælde maa bero paa et Skøn — nogle Sager, der maaske knap nok synes principielt vigtige, vil muligt saaledes blive forelagt paa en blot og bar Formodning om, at de kunde indeholde Momenter, der tangerer politiske Interesser, og at Muligheden derfor maa holdes aaben for at faa den forelagt for Ministeren selv.

Jeg husker, at Departementschef Dalhoff ved sin Tiltræden udtalte sig om Forholdet omtrent med de Ord: „At om der foreligger noget, som Kontoret er i Tvivl om, kan vi jo altid tale om Sagen“. Mulig dækker disse Ord ikke ganske, hvad der er søgt udtrykt ovenfor, men Meningen er dog nok i det hele den samme.

„Cyrus“ Indbetalingssagen var *ikke* nogen principielt vigtig Sag, og naar den alligevel efter den Praksis, Kontoret har fulgt, naturligt vilde blive nævnet for Departementschefen, er Grunden som allerede tidligere nævnt den, at Sagen betegnede en Afslutning paa et forudgaaende brydsomt Arbejde. Hvorvidt den faktisk er bleven positivt omtalt for Departementschefen, har jeg, som ogsaa tidligere sagt, ikke nu nogen Erindring om, og Grunden hertil er mulig netop den, at den ikke fra noget af de Synspunkter, Søfartskontoret maa holde sig til, kunde blive nogen principielt vigtig Sag.

Det er lidt vanskeligt at give en kort og rammende Definition af Begrebet de *principielt vigtige Sager*, men i den foreliggende Forbindelse er det maaske ogsaa tilstrækkeligt at fremhæve, at en Sag for at komme ind under dette Begreb i hvert Fald maa opfylde den Betingelse, at den har den nøjeste Relation til de Opgaver, som Søfartskontoret enten ligefrem er skabt for at tage sig af, eller som Kontoret efter dettes Stilling finder at burde tage op og søge at løse. Denne Betingelse opfylder „Cyrus“ Indbetalingssagen ikke. Det kan vel ingenlunde bestrides, at Sagen kunde være af Betydning for Departementschefens Tilsyn med Kassekontoret, men for at den i den Anledning skulde kunne anses som nogen vigtig Sag, der krævede positiv Omtale for Departementschefen, maatte en af følgende to Betingelser foreligge:

Enten en generel og direkte Ordre fra Departementschefen angaaende Indberetning til ham i Tilfælde af større Pengetransaktioner,

eller en Pligt for Søfartskontoret til at befatte sig med „Sager vedrørende Ministeriets Organisation“.